

כולל
תיקון
הכללי

גַּם זֶה יַעֲבֹר

הצדיק מיבנאל זצוק"ל

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** זי"ע באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציאו מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** צדוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה לרווקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קוֹנְטֵרַס

גַּם זֶה יַעֲבֹר

יִחֲזַק אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִפֹּל בְּדַעַתוֹ כָּלֵל מִכָּל מָה
שֶׁעֹבֵר עָלָיו, רַק יִרְגִּיל עֲצָמוֹ לֹמַר עַל כָּל צָרָה שֶׁרַק
תֵּעֲבֹר עָלָיו: "גַּם זֶה יַעֲבֹר" וַיִּגְלֶה עֲצוֹת וְהִתְחַזְּקוֹת אִיךָ
לִהְגִיעַ אֶל כָּל זֶה.

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן

בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵינוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִיס לִיהֵ

רַבֵּי נִתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּפִסְוִקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים,

מִגְּמָרָא וּמִדְּרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יָדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיר הַקְּדוֹשׁ יְבִנְאֵל תּוֹבֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וְכֹל סִפְרֵי אֲדָמוֹר מוֹהֲרָ"ן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְדוּשִׁים

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב בְּגָלִיל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שָׁעַל-יָדֵי עֲמַתַּת "ישמח צדיק" קהלת ברסלב בגליל"
בְּנִשְׂיאוֹת כ"ק מוֹהֲרָא"ש זצוק"ל - הַצַּדִּיק מִיִּבְנָאֵל.

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות לזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

פְּרִטֵי חֶשְׁבוֹן לְתְרוּמָה/ הַעֲבָרָה :

בֶּנֶק הַדְאָר, סִנְיָף 001, מְסַפֵּר חֶשְׁבוֹן 3397375

עַל שֵׁם עֲמַתַּת "ישמח צדיק".

לְתְרוּמָה בִּאִפְלִיקַצִּיית "ביט"
סוּק בְּרִקוּד

רְחוּב רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב 1, ת.ד. 421 יִבְנָאֵל, 15225

טֶלֶפּוֹן רַב קָנִי: 04-6656666 פֶּקֶס: 04-6656655

חֲנוּת קֶרֶן הַדְפָּסָה הַיִּחַל הַקְדוּשׁ: 04-6721909

דָּאָר אֶלֶקְטְרוֹנִי: info@breslevcity.co.il

אֶתֶר אִינְטֶרְנֵט: www.breslevcity.co.il

קוֹנְטֵרַס
גַּם זֶה יַעֲבֹר

.א

בְּנֵי הַיְקָר ! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר
עֲלֶיךָ, וְתִדַּע, כִּי הַכֹּל רַק גְּסִיּוֹנוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁמְנַסִּים
אוֹתְךָ לְרְאוֹת אֶל מִי תִבְרַח בְּעֵת צָרְתְּךָ, כִּי בְּאֵמֶת
הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ צָרְתְּךָ, כְּמֵאֲמָרָם, זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה
(תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פָּרָק יח) : אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּכָל צַעַר וְצַעַר שֵׁישׁ לְיִשְׂרָאֵל כְּכַיְכּוֹל אֲנִי עֹמֶהֶם,
שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה סג, ט) : "בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר"; וְעַל-כֵּן
בְּשַׁעֲהַ שְׁעוֹבָרִים עֲלֶיךָ צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְיִשוֹת
הַדַּעַת וּבִלְבוּלִים, תִּדַּע שֶׁשָּׁם מְסִתְתָר אֱלּוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם,
הֵינוּ בְּתוֹךְ צָרְתְּךָ נִמְצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן רְאֵה
לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּעֵת צָרְתְּךָ, כִּי כָּל אֱלוֹ הַצָּרוֹת
וְהַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבָרִים עֲלֶיךָ הֵם רַק כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹתְךָ

וְלִהְיוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יָדַי שֶׁתִּסְבַּל עַל כָּל מֵה
 שְׁעוֹבֵר עָלַיָּךְ, תִּזְכֶּה לְמַרְק אֶת כָּל עֲוֹנוֹתַיָּךְ, וְאִם הֵייתָ
 יוֹדֵעַ אֵיךְ שֶׁמִּתְחַשְּׁבִים לְמַעַלָּה עִם הָאָדָם הַסּוֹבֵל צָרוֹת
 וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, לֹא הֵייתָ נוֹפֵל בְּדַעְתָּךְ
 כָּל-כָּף, כִּי לְמַעַלָּה מִתְחַשְּׁבִים מְאֹד עִם אָדָם שְׁעוֹבֵרִים
 עָלָיו צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאִךְ-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְחַזֵּק
 אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְאִמּוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנִי, לְחַזֵּק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
 שְׁבָעוֹלָם, וְאִךְ שֶׁקֵּשָׁה וְכִבְדָּ לְךָ עֲכָשׁוֹ הַיִּסּוּרִים מְאֹד
 מְאֹד, תִּהְיֶה רְגִיל לֹמֵר: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", כִּי סוּף כָּל
 סוּף אַחֵר הֵרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת יְשׁוּעוֹת
 רְבוֹת, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּךְ הוֹלֵךְ
 עִם כָּל אָדָם — שֶׁבִּתְחִלָּה מְרַגֵּשׁ כָּל מִינֵי צָרוֹת
 וְיִסּוּרִים, וְלִבְסוּף כְּשֶׁמִּתְחַזֵּק וּמְחַזֵּק מְעַמֵּד מִתְהַפֵּךְ לוֹ
 הַכֹּל לְיְשׁוּעוֹת, וְאִךְ שֶׁנִּדְמָה לְךָ דְּבַר זֶה בְּחִלּוּם, מְרַב
 צְרוּתֶיךָ וּבִלְבוּלֶיךָ וְיִסּוּרֶיךָ הַקָּשִׁים וְהַכְּבֵדִים שְׁעוֹבֵרִים
 עָלֶיךָ, וְנִדְמָה לְךָ שְׂאֵף פֶּעַם לֹא תִצָּא מִזֶּה, כִּי כָל-כָּף
 מֵר וּמְרוֹר לְךָ, עִם כָּל זֹאת עַל-יָדַי שֶׁתְּמִיד תִּזְכֹּר אֶת
 הַמִּילִים הָאֵלוּ: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וְתִזְכֹּר לְעֲצָמְךָ שֶׁעוֹד
 תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 אֲזִי בְּאֵמַת סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, שְׁלֹא
 הָאֵמֶנֶת וְלֹא תֵאָרֵת בְּחַיֶּיךָ, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ

במדרש (תנחומא עקב ג): כָּל הַמְצַטֵּעַר בְּתַחֲלָתוֹ נָח לוֹ
בְּסוּפוֹ; וְאִין לָךְ מְצַטֵּעַר בְּתַחֲלָתוֹ יוֹתֵר מֵאַבְרָהָם וְכוּ',
שְׁסָבַל מֵה שְׁסָבַל כָּל מִינֵי נְסִיוֹנוֹת שְׁבַעוֹלָם קָשִׁים
וּמְרִים, וְכֵן יִצְחָק סָבַל צָרוֹת רַבּוֹת מֵעֶשָׂו וְכוּ', וְכֵן
יַעֲקֹב סָבַל צָרוֹת מְרוֹרוֹת וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי
שְׁחִזְקוֹ אֶת עֲצָמָם בְּכָל מִינֵי חֲזוּקִים, וְכוּ לְהַעֲשׂוֹת
כְּלִים לְהַמְשַׁכֵּת הַשְּׂכִינָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ מִתְפַּלְלִים
בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּזִכּוֹתָם, וּמִזְכִּירִים אוֹתָם בְּעֵת
הַתְּפִלָּה: אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, כִּי
אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵיַחַד שְׁמוֹ עַל בְּרִיָּה כְּשֶׁהוּא
חַי, אֶלָּא עַל בַּעַל יִסּוּרִין (בְּרֵאשִׁית רַבָּה צד, ה), שְׁזוֹכָה
לְהַתְחַזֵּק וּלְקַבֵּל אֶת כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים בְּהִרְחַבֵּת
הַדַּעַת וּבְלַב יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לוֹ שׁוֹם קָשִׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו
יִתְבָּרַךְ, אֶלָּא הַכֹּל יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו, וְאִז עַל-יְדֵי שְׁזוֹכָה אָדָם
לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה כְּזוֹ, נַעֲשֶׂה כְּלֵי לְהַשְׂרִאת הַשְּׂכִינָה;
אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת רְגִיל לומר בְּעֵת צָרָתוֹ
תְּבוֹת אֱלֹהִים: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וְאִז בְּאִמַּת יַעֲבֹרוּ מִמֶּנּוּ כָּל
הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים.

ב.

בני! ראה לחזק את עצמך בתקף צרותיך, ואל תפל בדעתך כלל, ואף שעוברות עליך עניות ודחקות כאלו, שאין לך לשלם שכר דירה, ואתה חב חובות על ימין ועל שמאל, וממש הגעת לעניות כזו שאין לך כפר לחם, ראה, אהובי, בני היקר, לדבק את עצמך רק בו יתברך, ותזכיר את שם שמים בתוך צרותיך, הינו שתדע כי הוא יתברך נמצא בתוך צרותיך, והכל כדי לנסות אותך, לראות היש בלבך לשוב אליו יתברך או אתה מלא קשיות ועקמיות, ואז אם יהיה לך ישר עמו יתברך, הינו שלא יהיו לך שום קשיות וספקות עליו כלל, ואפלו שהגעת למצב נמוך כזה, שאין לך כפר מה לאכל, ואתה מלא חובות, ואף-על-פי-כן אתה אומר: "צדיק וישר הוא" (דברים לב, ד), "צדיק הוא ה' כי פיהו מריתי" (איכה א, יח), "צדיק ה' בכל דרכיו" (תהלים קמה, יז), על-ידי שתצדיק עליך את הדין, ותחזק את עצמך, תראה נראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות סג): כל המשתף שם שמים בצערו, כופלים לו פרנסתו; בזה שהאדם שבור כל-כף ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו, וכאלו כפר אף פעם לא יהיה לו אור בחיים, כי מרב העניות והדחקות והחובות

והמרירות שמשבבים אותו, נדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו, עם כל זאת הוא מתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ויודע אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, על-ידי-זה נמשך עליו שפע גדול, וכופלים לו פרנסתו, שכיבא לו הקדוש-ברוך-הוא שפע כפול כזה, שיהיה לו לשלם כל חובותיו, ותהיה לו הרחבה כזו, שיוכל לתת לאחרים, העקר הוא, אהובי, בני היקר, להתחזק במצבים הגרועים והדחוקים ביותר, ובזה נמדדת גדלת האיש הישראלי — שאינו קורא תגר עליו יתברך, אלא בעת שעוברים עליו צרות ויסורים, עניות ודחקות, חובות ובלבולים, אז הוא רץ ובא אליו יתברך, ומפרש את כל שיחתו לפניו יתברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, כי באמת אין עוד עצה אחרת לתן לאדם בשעת צרתו, כי אם עצה זו — שילך למקום פנוי שאין שם בני-אדם, ויפרש את כל שיחתו אליו יתברך, ואף שפואב לו מאד מאד שאין לו במה לפרנס את בניו ובנותיו, והחובות מעיקים עליו מאד מאד, וכמעט שיתמוטט לגמרי, עם כל זאת בו ברגע שצר ומר לו, הוא בורח אליו יתברך, ושופך את כל לבבו לפניו יתברך, בני, לא תזוז משם עד שתושע, וכן אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי, ברכות, פק ט', הלכה א): אם באה

על האדם צרה לא יצוח לא למיכאל ולא לגבריאל
 אלא להקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואז דיקא יושע, ולכן
 ראה, אהובי, בני, ועשה זאת, וברח לך עכשו אליו
 יתברך, ואף שאני יודע שפר לך מאד מאד, כי בעלי
 החובות מעיקים עליך, ואתה מתבייש מאד מאשתך
 ומילדיך שאין לך במה לפרנסם, ראה לברח עכשו אליו
 יתברך, ותאמר לעצמך: "גם זה יעבר", עכשו באמת
 אני נמצא במצב דחוק, אבל אני מקנה ובוטח בהשם
 יתברך, שבודאי לא יעזבני, ובודאי יעזרני סוף כל
 סוף לעבר על כל צרותי ומרירותי ודחקותי, ותתפלל
 לפניו יתברך, אז נכון יהיה לך ויבטוח שתושע, כי
 אצלו יתברך מאד מאד יקרה תפלה, ומי יודע אם
 לא מסבבים עמך כמו שמסבבים, כדי שתברח אליו
 יתברך, ואם היית יודע מעלת תפלתך בשמים, אז
 לא היית נופל כל-כך בדעתך, והיית מקדים תפלה
 לצרה, ולא היית בא לזה, הינו לעניות ודחקות וחובות
 וצרות ויסורים כאלו, אבל עכשו כשכבר באת לכל
 זה, ראה לא להתיאש, רק תקח את עצמך בידיך,
 וברח לך אליו יתברך, ותשפך את כל אשר עם לבך
 אליו יתברך, ואז תראה נוראות ונפלאות שיעשה עמך
 הקדוש-ברוך-הוא; אשרי מי שזוכה לחזק את עצמו

בַּעַת צְרַתּוֹ, שָׁאז לֹא יָוּז מִשֵּׁם, עַד שְׁיִנְשַׁע בִּישׁוּעָה
שְׁלָמָה; אֲשֶׁר לֹו בָּזָה וְאֲשֶׁר לֹו בִּבְאָ.

.ג.

בְּנֵי הַיְקָר! רֵאָה לְחִזֵּק עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, אִף שָׁרַע וּמָר לְךָ עֲכָשׁוּ בַחַיִּים, וְאַתָּה מְלֹא
צְרוּת וְיִסּוּרִים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁאָסוּר לְפַל
בְּיָאוּשׁ, וּמִכָּל שְׁפָן שְׁלֹא תִפְנִסְנָה בְּךָ מַחְשָׁבוֹת שֶׁל
הַתְּאֵבָדוֹת אוֹ שְׁאָר מַחְשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ, כִּי בְּוַדַּאי יֵשׁ כְּוֹנֵה
עֲמֻקָּה בָּזָה שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים כְּאֵלוֹ, וְאִם
רַק תִּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר, אֲזִי תִרְאֶה מֵה
שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקָר רֵאָה לְהִיּוֹת
רְגִיל לֹוֹמֵר בַּעַת צְרַתְךָ: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", עוֹד יְבוֹא
הַיּוֹם וַיַּעֲבְרוּ מִמֶּנִּי כָּל אֵלוֹ הַצְּרוּת וְהַיִּסּוּרִים, וְעוֹד
אֲזָכָה לְרֵאוֹת טוֹב בַּחַיִּי, וְאִף שְׁכָל זֶה נִדְמָה לְךָ עֲכָשׁוּ
כְּחֵלוֹם, כִּי מֵרַב צְרוּת וְיִסּוּרִים וְעִגְמַת נַפְשׁ וּבְלִבּוּלִים
שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, אַתָּה מִתְפּוֹצֵץ לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לְךָ כְּאֵלוֹ
כְּבָר אַתָּה הוֹלֵךְ לְקַבֵּל הַתְּקַפַּת לִב, חֵס וְשְׁלוֹם, אוֹ שְׁבִי
מִחַ, הַשֵּׁם יִשְׁמְרֶךָ, עִם כָּל זֹאת בְּתוֹךְ תִּקְוֶה צְרַתְךָ וְיִסּוּרֶיךָ
שְׁהַגְעַתְךָ כְּבָר לְמַצֵּב כְּוֵה, אָסוּר לְךָ לְפַל בְּדַעַתְךָ כָּלֵל,
רַק רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִידַע אֲשֶׁר
בְּכֹל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֵׁם אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִף שְׁאַתָּה

כָּבֵר יוֹדֵעַ דְּבַר זֶה, וְלִמְדַת דְּבַר זֶה, שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ נִמְצָא
 וּבִלְעָדָיו אֵין שׁוּם נִמְצָא, עִם כָּל זֹאת רָאָה לְחַדֵּשׁ אֶת
 הַיְדִיעוֹת הָאֵלוּ אֶצְלָךְ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ
 מְמָשׁ, כִּי הַמְאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאִין
 בִּלְעָדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל הוּא יַעֲבֹר עַל הַכֵּל, הֵינּוּ עַל כָּל
 צְרוּתָיו, יִסּוּרָיו וְדַחְקוֹתָיו וּמְרִירוֹתָיו שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, כִּי
 הַמְאֲמִין הָאֲמִתִּי הוּא תָּמִיד בּוֹטֵחַ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמָה שֶׁרַק
 עוֹבֵר עָלָיו אוֹמֵר: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וְהֶעֱקַר הוּא עַל-יְדֵי
 תְּפִלָּה, שְׂצָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ בְּעֵת צְרָתוֹ לְבָרַח אֶל
 מְקוֹם פְּנוּי אֲשֶׁר אֵין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְאִם אֶפְשֶׁר לְבָרַח
 אֶל אֵיזָה קְבֵר שֶׁל צַדִּיק קְדוֹשׁ אוֹ שֶׁל תַּנָּא, וְלִשְׁפֹּף שֵׁם
 שִׁיחוֹ וּתְפִלָּתוֹ (עֵינִן בְּתַעֲנִית טז.), אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
 מַעְלַת דְּבַר זֶה, כִּי מַעְלַת קְבָרֵי צַדִּיקִים הִיא גְדוּלָּה
 מְאֹד מְאֹד (עֵינִן סוּטָה לד:), וְשֵׁם הַתְּפִלָּה מְאֹד מְקַבֵּלַת
 וּמְרַצִּית בְּשָׂמִים, בְּזִכּוֹת הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ הַשּׁוֹכֵן שָׁם אוֹ
 בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַשּׁוֹכֵן שָׁם, כִּי כִּשְׂאָדָם בָּא לְשָׁם,
 וְשׁוֹפֵף אֶת כָּל שִׁיחוֹ וּתְפִלָּתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אַזֵּי זְכוּתוֹ
 שֶׁל אוֹתוֹ הַתַּנָּא אוֹ הַצַּדִּיק תִּגַּן בְּעֵדוֹ, וְתִתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ
 מְאֹד בְּשָׂמִים, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם בָּא אֶל קְבֵר צַדִּיק קְדוֹשׁ
 אוֹ אֶל קְבֵר תַּנָּא אוֹ אִמּוֹרָא, גּוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְאוֹתוֹ
 צַדִּיק, וְהוּא מַעְלָה אֶת תְּפִלָּתוֹ לְרוּם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים (עֵינִן
 זֶהר תְּרוּמָה קמא:); וְעַל-כֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁזוּכָה לְשִׁפֹּף

אֶת נַפְשׁוֹ תָּמִיד עַל קִבְרֵי הַצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר שָׁם מְקוֹם
 נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד לְהַתְּפִלֵּל וְלִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ וּתְפִלָּתוֹ אֵלָיו
 יִתְבַּרֵּךְ, כִּי שָׁם הוּא הַמְּקוֹם הַכִּי מְקַבֵּל, וְעַל-כֵּל-פָּנִים
 אִם אֵין לָךְ מְקוֹם כָּזֶה, לֵךְ בְּרַח לָךְ לְמְקוֹם פָּנוּי שְׂאִין
 שָׁם בְּגֵי-אָדָם, וְתִשָּׁיחַ וּתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ אֶת כָּל
 צָרְתְּךָ וּמְרִירוֹתְךָ, כִּי הוּא יִתְבַּרֵּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה,
 כִּי הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, כִּי "מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ"
 (יִשְׁעִיָּה ו, ג), וִיכֹלִים לְמַצֵּא אוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעוֹלָם,
 וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ שׁוּחַר טוֹב, תְּהִלִּים כ):
 אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בְּשַׁעַה שְׂמַגְעַת צָרָה לְיִשְׂרָאֵל
 וּמִבְקָשִׁים אוֹתִי, וּמִשְׁתַּתְּפִים בְּכַבּוּדִי, כְּבוֹדִי עִמָּהֶם,
 בְּאוֹתָהּ שַׁעַה אֲנִי עוֹנֶה אוֹתָם; וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂתַכְנִיס
 בְּתוֹךְ צָרְתְּךָ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֵינּוּ שְׂתַרְגִּיל אֶת
 עֲצָמְךָ לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִבּוֹא וְתִכְפֶּה וְתִתְחַנֵּן
 רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׂיַחוּס וִירַחֵם עָלֶיךָ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה
 בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְיִשְׁמַע אֶת
 קוֹל תְּפִלָּתְךָ, וְאֵף שְׂנֹדְמָה לָךְ עַכְשָׁו כְּאִלוֹ הַכֵּל סְגוּר
 מִמֶּךָ, וְאַתָּה נִפְלֵת בְּצָרָה מְרָה כְּזוֹ שְׂאִין לָךְ בֵּית מְנוּס
 לְצֵאת מִמֶּנָּה, וְאַתָּה אֵינְךָ רוֹאֶה שׁוּם אוֹר אֶפְלוֹ בְּקִצָּה
 הַמְּנַהֲרָה, עִם כָּל זֹאת זְכֹר מֵאֲמָרָם, זְכֹרונָם לְבִרְכָה
 (שָׁם): כֵּן אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל: אִם רְאִיתֶם
 שֶׁהַצְּרוֹת מְכֻסּוֹת אֲתָכֶם, בְּאוֹתָהּ שַׁעַה אַתֶּם נִגְאָלִים;

דִּיקָא בַּעַת שְׁכַל-כְּךָ מֶר וּחֲשָׁף לָךְ, וְנִדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ
 כְּכֹר אָבִד מְנוּס וְתַקְנָה מִמֶּךָ לְגַמְרִי, וּכְאֵלוֹ אֵין לָךְ כְּכֹר
 שׁוּם תּוֹעֵלֶת וְתַקְנָה בְּחַיִּיךָ מְרֵב מְרִירוֹת, צְרוֹת וְיִסּוּרִים
 שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ, דִּיקָא אֲז תְהִיָּה מוּכָן לִישׁוּעָה גְדוּלָּה,
 כִּי דִיקָא מִתּוֹךְ הַצָּרָה, הָאָדָם יְכוּל לְצַאת, אִם הוּא
 רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּמֵאמָרָם ו"ל (שם): מִתּוֹךְ צָרָה
 רְוָחָה, שְׁנֵאמַר (יִרְמְיָה ל, ז): "וְעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב
 וּמִמָּנָה יִשְׁעֵי"; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, לֹא
 לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁקִשָּׁה וְכַבֵּד לָךְ
 מְאֹד לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים, כִּי בַּעַת צְרָתוֹ שֶׁל הָאָדָם
 הוּא כָּל-כְּךָ נִשְׁבָּר וְכָל-כְּךָ מַעְקָם, עַד שְׁנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ
 הַכֹּל חִלּוּם, וְהוּא כְּכֹר אֵף פַּעַם לֹא יִרְאֶה אוֹר, עִם כָּל
 זֹאת זְכוֹר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הִנְבִּיא אוֹמֵר לִישְׂרָאֵל: אִם
 רְאִיתֶם הַצְּרוֹת שְׂיִכְסּוּ אֶתְכֶם מִיַּד אֲתֶם נִגְאָלִים (יִלְקוּט
 תְהִלִּים, רָמֵז תרפ), וְעַל-כֵּן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ, אֶהוּבִי, בְּנֵי
 הַיֶּקֶר, לוֹמֵר בַּעַת מְרִירוֹת הַצְּרוֹת שְׁלָךְ תְּבוֹת אֵלוֹ:
 "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וְאֲז תִּרְאֶה אֵיךְ שְׁבִאָמֶת יַעֲבֹר; אֲשֶׁרִי
 שְׂמִכְנִיס דְּבָרִים אֵלוֹ בְּלִבּוֹ, וְאֲז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

ד.

בְּנֵי הַיֶּקֶר! רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ עֲכָשׁוּ,
 וְאֵף שְׂרַעִים וּמְרִים לָךְ הַחַיִּים, וְאַתָּה סוֹבֵל כָּל מֵינֵי

וסורים קשים ומרים, עד שנדמה לך כאלו אבד מנוס
 ותקנה ממך מרב צרותיך ויטוריך ובלבוליך שעוברים
 עליך מבית ומבחוץ, מבית יש לך צרות מילדיך, שהם
 ממררים לך את חייך, ורעים ומרים לך החיים מהם,
 שהם עושים לך את המות ממש, ומבחוץ פטרו אותך
 מהפרנסה שלך, ואתה מלא חובות, ואין לך בטה
 לפרנס את אשתך ואת ילדיך, ונוסף על זאת אתה
 מרגיש את עצמך חלש מאד, עד שכמעט תתעלה בכל
 רגע, אשר בודאי צרתך היא צרה גדולה מאד, עם
 כל זאת, אהובי, בני היקר, תדע, שאסור לפל בדתו
 כלל, אלא דיקא מצרה מרה כזו שאתה נפלת אליה,
 שאתה כל-כך ממרמר ושרוי בדכאון ובעצבון, וכמעט
 שתשתגע מרב צרות, עם כל זאת עליך לדעת, כי
 זה עקר גדלת נשמות ישראל, שזוכים להחזיק מעמד
 ולעבר על הכל, ותאמין, אהובי, בני היקר, שפכר עבר
 על עם ישראל בזה העולם מה שעבר כל ימי שנות
 גלותנו, אף-על-פי-כן החזיקו מעמד, ובכל פעם שכחו
 את העבר והתחילו התחלה חדשה, וחרזו ובנו את
 עצמם, וכן גם אתה, אהובי, בני היקר, תקח את עצמך
 בידיך, ואל תמשך את עצמך אל הצער, כי כל הנמשך
 אחר הצער, הצער נמשך אחריו, תעשה כל מיני פעולות
 שבעולם לדון את עצמך לכף זכות (עין לקוטי-מורה"ן).

חלק א', סימן רפב), וְאֵל תְּנִיחַ שֶׁהַמְצָפוֹן יִהְיֶה אֹתָךְ, תִּשְׁתַּדֵּל לְרֹאוֹת אֶת הַחֲסִדִים וְהַרְחֵמִים הַגְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לְבָבְךָ לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְפַּלֵּל עַל לְהַבָּא, כִּי בְשַׁעַה שֶׁאָדָם נִכְנָס בְּאִיזוֹ צָרָה, אֵי אִפְשָׁר לְצַאת מִזֶּה, כִּי אִם עַל-יְדֵי תַפְלָה וּבִקְשָׁה, שִׁתְּרָגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן שֶׁאֲתָה רָגִיל בָּהּ, וְתִסְפָּר לוֹ יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל לְבָבְךָ, וְהַעֲקֹר שֶׁתַּחֲזֹק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִדַּע וְתִאֲמִין שֶׁגַּם אֲתָה חָשׁוּב עֲדִין אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִף שִׁיְצַרְךָ בָּא וְשׁוֹבֵר אֹתָךְ כְּאִלוֹ אֲתָה כָּבֵד לֹא שׁוּה שׁוּם דְּבָר, וּכְאִלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אֹתָךְ וְכִדּוּמָה, מַחְשָׁבוֹת וְהַבְּלִים כְּאִלוֹ, עִם כָּל זֹאת תִּדַּע שֶׁהַכֹּל הֶכֵּל וּרְעוֹת רִיחַ, כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל, וְרוּצָה לְעֹזֵר לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַקֵּר כְּוֹנֵתוֹ הִיא שִׁיחֲזִרוּ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵל תִּשְׁאַל שׁוּם קִשְׁיוֹת — אִם-כֵּן מָה וְלָמָּה עָבַר כָּבֵד עַל עִם יִשְׂרָאֵל מָה שֶׁעָבַר, כִּי בְּהִדֵּי כּוֹבֶשׂא דְּרַחֲמָנָא לָמָּה לָךְ (בְּמָה) שֶׁהַעֲלִים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לָמָּה לְהִתְעַמֵּק) (עֵינֵי בְּרִכוֹת י.). לָמָּה לָךְ לְהַפְגִּס בְּמַקּוֹמוֹת הַגְּבוּהִים וְהַנְּעֻלָּמִים מִמָּךְ, רְאֵה לְבַטֵּל אֶת דַּעְתָּךְ וְשַׁכְּלֵךְ לְגַמְרֵי, וְתִדַּע שֶׁאֵין יוֹדְעִים כָּלֵל, רַק דְּבָר זֶה — שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ חִפְץ תַּפְלָה, וְשׁוֹמֵעַ תַּפְלַת כָּל פֶּה, עַל-כֵּן רְאֵה לְצִיֵּת אֹתִי, אֲהוּבִי,

בְּנֵי הַיֶּקֶר, וְתִרְגְּלִי עֲצָמְךָ לֹמֵר עֲכָשׁוּ: "גַּם זֶה יַעֲבֹר",
 וְתֵאמְרִין אֲשֶׁר אִם תִּזְכֶּה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּתִקְוֵה הַצָּרוֹת
 וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מִבֵּית — מִלְדִּיד, וּמִבְּחוּץ
 — מִפְּרִנְסֵתְךָ, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה אֲמֵתִית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
 וְתִתְוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתָ וּפְגַמְתָּ, לֹא
 תִּזְוֶה מִשָּׁם עַד שְׂיִכְפֹּר לְךָ הַכֹּל; וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֱהוּבִי,
 בְּנֵי הַיֶּקֶר, רַק לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת
 נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל זֹאת
 אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֱהוּבִי, בְּנֵי, שֶׁתִּהְיֶה רִגְלִי לֹמֵר בְּכָל יוֹם
 וּבְכָל שָׁעָה: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", הֵינּוּ בְּכָל צָרָה שָׂרָק תִּפְגַּס
 בָּהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם, תִּכְפֹּר-וּמִיד תֹּאמֵר לְעֲצָמְךָ: "גַּם זֶה
 יַעֲבֹר", וְאִז תִּרְאֶה שְׂבָאֵת יָקִים אֶצְלֶךָ "גַּם זֶה יַעֲבֹר",
 שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר, וְתִזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַמֵּץ עַל כָּל מָה
 שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

ה.

בְּנֵי הַיֶּקֶר! אִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקְּשִׁים וּמְרִים לְךָ
 הַחַיִּים מְאֹד, וְעוֹבֵר עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ מָה שְׁעוֹבֵר, צָרוֹת
 וְיִסּוּרִים מְרִירוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת, וְכַמְעַט שֶׁתִּצָּא מִדַּעְתְּךָ
 מְרַב צָרוֹת וְיִסּוּרִים, עִם כָּל זֹאת הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לֹמֵר:
 "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וּלְבִסּוֹף תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁזֶה יַעֲבֹר, וְחִכְמִינִי
 הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ה.): כָּל שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

חֶפֶץ בּוֹ הוּא מִדְּכָאוּ בְּיִסּוּרִים, וְאִם קִבְּלָם בְּאַהֲבָה,
 "רְאֵה זֶרַע יֵאָרִיךְ יָמִים" (יִשְׁעִיָּה נג, י), וְעַל-כֵּן בְּשַׁעֲהָ
 שְׂבָאִים עָלֶיךָ יִסּוּרִים, רְאֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְיִתְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה, וְתֹאמֶר: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וְלִבְסוּף
 תִּרְאֶה אִיךָ שְׂבָאֵת כָּל צְרוּתֶיךָ וְיִסּוּרֶיךָ וּמְרִירוֹתֶיךָ יַעֲבֹרוּ
 וְיִתְבַטְּלוּ מֵעָלֶיךָ, וּמֵה שְׂאֵתָה סוֹבֵל עֲכָשׁוּ מֵה שְׂאֵתָה
 סוֹבֵל הוּא רַק בְּשִׁבִּיל לְמַרְק עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְּרַבִּים, שְׁעֵשִׂית
 בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר עַל כָּל חֲטָא וּפְשַׁע
 שְׂאֵדָם חוֹטֵא לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, הוּא צָרִיךְ לְסַבֵּל עֲנָשִׁים
 קָשִׁים וְיָמִים, וְעַל-יְדֵי הַיִּסּוּרִים וְהַמְּרִירוֹת וְהַצְּרוּת
 וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת וְעֲגָמַת הַנֶּפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְהַבְּזִיוֹנוֹת
 וְחִלְשׁוֹת הַדְּמִים וְהַבְּרִיאוֹת שֶׁהוּא סוֹבֵל, עַל-יְדֵי-זֶה
 נִתְמַרְק כָּל גּוּפוֹ, עַד שְׁזוּכָה לְהַעֲשׂוֹת כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ
 עָלָיו עֲרֵבוֹת, יְדִידוֹת, זִיו, חֵיוֹת אֶלְקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאָמְרוּ
 חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שם): מֵה שֵׁן וְעֵין עֶבֶד יוֹצֵא בָהֶם
 לְחֵרוֹת, יִסּוּרִים שְׂמֵמְרָקִים כָּל גּוּפוֹ שֶׁל הָאָדָם, עַל אַחַת
 כַּמָּה וְכַמָּה שְׂיֵצֵא עַל יָדָם לְחֵרוֹת; וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי
 הַיָּקָר, בְּשַׁעֲהָ שְׂמֵרִים לָךְ מְאֹד הַחַיִּים, וְאַתָּה כָּל-כָּף
 מְמַרְמֵר, אֵל תִּקְוֶן בְּחַיֶּיךָ, וְאֵל תִּתְיַאֲשׁ, רַק תֹּאמֶר עַל
 צְרוּתֶיךָ: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וְאֵז תִּרְאֶה שְׂסוּף כָּל סוּף זֶה
 יַעֲבֹר מִמֶּךָ, אֵל תִּסְתַּפֵּל מֵה שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים עָלֶיךָ,
 וּמְגִיבִים עָלֶיךָ, מֵה יֵשׁ לָךְ עִם אַחֲרִים, רְאֵה לְדַבֵּק

עֲצַמָּךְ רַק בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִדַּע וְתִאֲמִין, שֶׁהוּא יִתְבַרֵךְ
 מִחַיָּה וּמִהֵנָּה וּמִקַּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְרוֹצֵה רַק
 שְׁתַּחֲזֹר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְאִז אִם בְּאֲמַת תַּעֲשֶׂה זֹאת, תִּרְאֶה
 אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָתְךָ, וְחֲכַמְיִנוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
 (סְנֵהֲדִרִין קא:): מִכָּל טֶרַח שֶׁטֶרַח בּוֹ וּמִכָּל עֲמַל שֶׁעֲמַל
 בּוֹ לֹא הֶעֱלֵהוּ לְמוֹטָב אֲלֵא יִסּוּרִים, הִינּוּ מִנְּשֵׂה הַמְּלֶךְ
 שֶׁעֵבֵר כָּל-כֶּף הַרְבֵּה עֲבֻרוֹת, וְכִפֵּר בְּעֵקֶר, שׁוּם דְּבַר
 לֹא הֶעֱלֵהוּ לְחֹזֵר לְמוֹטָב אֲלֵא יִסּוּרִים, וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַה
 שֶׁבָּאִים עֲלֶיךָ יִסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים כְּאֵלוֹ, תִּאֲמִין, שֶׁהַכֹּל
 בְּכּוֹנֵה מְצַמְצַמֶּת מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ, כְּדִי שְׁתַּחֲזֹר לְמוֹטָב אֵלָיו
 יִתְבַרֵךְ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְבָרַח עֲכָשׁוּ אֵלָיו יִתְבַרֵךְ לְמָקוֹם
 פְּנוּי שֶׁאֵין שָׁם בְּגִי-אָדָם, וְתִשָּׁפֵךְ אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו
 יִתְבַרֵךְ, וְיִתְבַקֵּשׁ וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַרֵךְ, שֶׁיַּחֲוִס וְיִרְחַם
 עֲלֶיךָ, וְיִוְצִיאֲךָ מֵהַמָּצַב שֶׁנִּקְלַעְתָּ אֵלָיו, הֵן שֶׁאַתָּה סוֹבֵל
 צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְקִטְנוֹת מִיִּלְדִּיךָ שֶׁמְצַעְרִים וּמְחַרְפִּים
 וּמְבֹזִים אוֹתְךָ, וְעוֹשִׂים לְךָ בְּבֵית גִּיּוֹנוֹם מִמֶּשׁ, וְהֵן
 מֵה שֶׁעוֹבְרוֹת עֲלֶיךָ חוֹבוֹת וְאֵין לְךָ בְּמָה לְפָרֵגֵם אֶת
 יִלְדֶיךָ, אֲשֶׁר הַצָּרָה הַזֹּאת הִיא צָרָה מְרָה מְאֹד מְאֹד, כִּי
 אֵין לְךָ עוֹד צָרָה גְדוֹלָה מִזֹּאת, הִינּוּ מִהֶעֱנִיּוֹת, כִּי הֶעֱנִיּוֹת
 מַעֲבֵרֶת אֶת הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנוֹ, וְעַל-כֵּן
 רָאָה רַק לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה
 אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר רָאָה

לומר: "גם זה יעבר", ואפלו שאתה עדין לא רואה
 איך לצאת מהיסורים פי מרים לך החיים מאד, עם כל
 זאת ראה לומר: "גם זה יעבר", ואז תראה איך שהכל
 יעבר לך בשלום.

ו.

בני! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
 שבעולם במה שעובר עליך, ואף שאני יודע שכואב
 לך מאד החיים, ומרים ומרוזים לך החיים מאד מאד,
 מרב צרות ויסורים והרפתקאות שעוברים עליך, עם כל
 זאת זכר מאמרם, זכרונם לברכה, שאמרו (שבת פח:):
 עושים מאהבה ושמחים מיסורים עליהם הכתוב אומר
 (שופטים ה, לא): "ואהביו כצאת השמש בגברתו";
 פי מי שמחזק את עצמו במדת האהבה לאהב את
 הקדוש-ברוך-הוא, אף שעושה עמו כל מיני צרות
 ויסורים, והוא שמח ביסורים, על-ידי-זה הוא נכלל
 לגמרי בו יתברך, ונמשך עליו אור כזה שמאיר לו
 בשמש בגבורתו, וחקמינו הקדושים אמרו (תענית ח):
 כל השמח ביסורים שבאים עליו, מביא ישועה לעולם;
 פי כזה שהאדם כל-כך מתחזק בעת צרותיו ויסוריו,
 ובני-אדם מסתכלים עליו איך שהאדם הזה יש לו כחות
 נפש להתחזק על אף שעוברת עליו מרירות דמרירות

כְּזוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה גַם הֵם חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁשָּׂמַח בְּיִסּוּרִים שְׂבָאִים עָלָיו, מִכִּיָּא יִשׁוּעָה לְעוֹלָם, כִּי עוֹזֵר גַּם לְאֲנָשִׁים אַחֲרִים, שְׂיֻכְלוּ לְהִתְחַזֵּק, וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לֹאמַר בְּעַת צְרוּתִיךָ: "גַּם זֶה יֵעָבֵר", כִּי בְּנֵדָאֵי יֵעָבְרוּ מֵעַלְיָךְ הַצְּרוּת וְהַיִּסּוּרִים, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת דְּבָרִים יְפִים, הַעֲקֹר רָאָה לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (עֲבוּדָה וְרָה נה.): יִסּוּרִים — בְּשָׁעָה שֶׁמְשַׁגְּרִים אוֹתָן עַל הָאָדָם, מִשְׂבִּיעִין אוֹתָן, שְׁלֵא תִלְכוּ אֶלָּא בְּיוֹם פְּלוּנִי, וְלֹא תִצְאוּ אֶלָּא בְּיוֹם פְּלוּנִי וּבְשָׁעָה פְּלוּנִית וְכוּ'; וְעַל-כֵּן אִם תִּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְתֹאמַר בְּעַת צְרוּתִיךָ: "גַּם זֶה יֵעָבֵר", אִז תִּרְאֶה שְׁסוּף כָּל סוּף יֵעָבְרוּ מֵעַלְיָךְ הַצְּרוּת וְהַיִּסּוּרִים, וַיְהִיָּה לְךָ רַק טוֹב, הַעֲקֹר רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּקְרָא תִגָּר עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה שְׁכָל הַיִּסּוּרִים הַבָּאִים עָלֶיךָ יִתְהַפְּכוּ לְטוֹבָה, וְזֶה יֵעָבֵר כְּלִיל יַחֲלֶף מִמֶּךָ, רַק תֹּאמַר: "גַּם זֶה יֵעָבֵר".

.ז

בְּנֵי הַיָּקָר! אִף שְׂאֵתָה נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמִצָּב מָאד מָאד קָשָׁה, וְכַל-כֵּן צָרִים וּמְרִים לְךָ הַחַיִּים, עַד שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ בְּמַחְשְׁבָה שֶׁל הַתְּאֵבָדוּת, רַחֲמָנָא לְצַלְנִי, עָלֶיךָ

לְדַעַת, שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה ט, ח) :
 "וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד" (בְּרֵאשִׁית א, לא) — זו מִדַּת יִסּוּרִין,
 שְׁעַל יְדֵיהָ הַבְּרִיּוֹת בָּאִים לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, וּבּוֹדָאֵי
 אִם תַּחֲזִיק מֵעַמָּד, תִּדְעַ שְׁעַל-יְדֵי כָּל אֱלוֹ הַיִּסּוּרִים,
 תִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אֹר עוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין מ:) : הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא יִסּוּרִים
 עַל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדֵי שְׂיִרְשׁוּ עוֹלָם הַבָּא, כִּי
 בְּזֶה שְׁסוּבְלִים צְרוּת וִיִסּוּרִים, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיכִים עַל
 עַצְמָם חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַעֲקָר לֹא לְקָרוֹת תִּגָּר
 בְּעַת שְׂבָאִים עָלָיו הַיִּסּוּרִים, אֲלֵא יִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לֹאמֹר:
 "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וְאִזּוּ בְּאִמַּת יַעֲבֹרוּ וַיִּתְבַּטְּלוּ מִמֶּנּוּ הַצְּרוּת
 וְהַיִּסּוּרִים, וַחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא כִּי
 תַצֵּא ב:) : צְרִיךְ אָדָם לְהַחֲזִיק טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּזֶמַן שֶׁהַיִּסּוּרִין בָּאִין עָלָיו, לְמָה? שֶׁהַיִּסּוּרִין מוֹשְׁכִין אֶת
 הָאָדָם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְעַל-כֵּן רָאָה לֹאמֹר, אֶהוּבִי,
 כְּנִי הַיִּקָּר, בְּעַת צְרוּתֶיךָ הַמְּרוֹת: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", כִּי
 בְּנֻדָּאֵי סוּף כָּל סוּף יִתְבַּטְּל מִמָּךְ הַכֹּל, וְתִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ
 עָלֶיךָ אֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מִהָאֶרֶת הָעוֹלָם הַבָּא, וְתִדְעַ
 שְׁכָּל אֱלוֹ הַצְּדִיקִים שְׂזָכוּ לְהַכְנִיעַ אֶת גּוֹפֵם הַגִּשְׁמִי
 וְאֶת חוּמְרָם הַגָּס וְהָעֵב, וְזָכוּ לְהַעֲשׂוֹת כְּלֵי לְהַמְשַׁכַּת
 הַשְּׂכִינָה, לֹא זָכוּ לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂבַטְלוֹ אֶת עַצְמָם
 לְגַמְרֵי בָּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, בְּשַׁעָה שְׂבָאוּ עָלֵיהֶם

יסורים וקבלו את זה באהבה; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לבטל את עצמך עכשו לגמרי אליו יתברך, ואל תתחיל לשאל שום קשיות וספקות עליו יתברך, רק תאמין באמונה אמתית בו יתברך, שאין קשה כלל, ותאמר: "גם זה יעבר", ואז תראה איך שיהפך יעבר עליך.

ח.

בני היקר! אני יודע שעוברים עליך עכשו יסורים קשים ומרים, עד שהגעת למצב כזה, שפבר אתה לא יכול לקבל אותם, עליך לדעת, אשר חכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה צד, ה): אין הקדוש-ברוך-הוא מיחד שמו על בריה כשהוא חי אלא על בר יסורים; ועל-כן בשעה שעוברים עליך יסורים, ראה לדום ולשתק, פי על-ידי-זה תזכה להעשות כלי להמשכת השכינה, והקדוש-ברוך-הוא ייחד שמו עליך, כי הקדוש-ברוך-הוא משרה שכינתו אלא על אחד שמבטל את עצמו לגמרי, ונעשה כלא בעיניו ממש, ואיך זוכים להגיע לזה? רק על-ידי צרות ויסורים; ראה, אהובי, בני היקר, לנצל את היסורים ולמרק ממך את גשמיות גופך, ותעשה כלי להמשיך את השכינה בעולם, ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב, תהלים צד): חביבין יסורים

לַפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 חָל עַל מִי שִׁיסוּרִים בָּאִים עָלָיו, כִּי בּוֹ בְּרָגַע שֶׁהָאָדָם
 שׁוֹתֵק בְּעַת שְׁעוֹבְרִים עָלָיו יְסוּרִים, אִינוֹ זֶז מִשָּׁם, עַד
 שֶׁהִשְׁכִּינָה עוֹשֶׂה קֵן אֶצְלוֹ, כִּי אֵין הִשְׁכִּינָה שׁוֹרָה אֶלָּא
 בְּאָדָם הַשְּׁבוּר בְּתַכְלִית הַשְּׁבִירָה מֵרַב צְרוּת וְיְסוּרִים
 וְהִרְפָּתָקָאוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין שְׁפוּבָל,
 וְאִינוֹ קוֹרָא תְּגַר עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (פְּסִיקְתָּא רַבְתֵּי מַז): אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁנִּגְעוּ בּוֹ יְסוּרִין, וְכַבֵּשׁ
 רַחֲמָיו וְלֹא קָרָא תְּגַר אַחַר מִדַּת הַדִּין; וְזָכַר זֹאת
 תְּמִיד, כִּי כָּל הַצְּרוּת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם הֵן רַק
 מִחֲמַת שְׁקוֹרָא תְּגַר, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יְלֻקוּט
 אִיּוֹב, רַמְזוֹ תַחֲתָק): אִיּוֹב אֵלּוּלָא קָרָא תְּגַר כְּשֶׁבָאוּ עָלָיו
 יְסוּרִים, כְּשֵׁם שְׁאוּמְרִים עֲכָשׁוּ: אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי
 יִצְחָק, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, כִּף הָיוּ אוּמְרִים: אֱלֹהֵי אִיּוֹב, אִף
 מִחֲמַת שְׁקָרָא תְּגַר, עַל-יְדֵי-זֶה נִאָּבַד לְגַמְרֵי; עַמּוֹד וּרְאָה
 וְהַתְּבוּנָה, בְּנִי, מַה גָּדַל הַיְסוּרִים, וְלֹא זָכוּ אַבְרָהָם, יִצְחָק
 וְיַעֲקֹב — אָבוֹת הָעוֹלָם, שֶׁנִּקְרָא שְׁמוֹ יִתְבַּרֵּךְ עֲלֵיהֶם
 — אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, אֶלָּא
 עַל-יְדֵי שֶׁסָּבְלוּ יְסוּרִים וְלֹא קָרְאוּ תְּגַר; עַל-כֵּן רְאָה,
 אֱהוּבֵי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְהַשְׁלִים עִם מַצְבָּךְ וְאֵל תְּקָרָא תְּגַר
 עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, רַק תֹּאמַר: "גַּם זֶה יַעֲבֹר", וְאֵז תִּרְאָה
 שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר מִמֶּךָ, וְתִזְכֶּה שְׂיֵאִיר עָלֶיךָ הָאוֹר הַגָּנוּז

מִשָּׁשׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, וְתִדַּע שֶׁכָּל הַצְּדִיקִים הַשְּׁלָמִים
 שָׁזָכוּ לְהַכֵּל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁהָאִיר עֲלֵיהֶם
 אֹר הַשְּׂכִינָה וְנִעְשׂוּ מְרַכְבֵּה לְשְׂכִינָה, לֹא זָכוּ לָזֶה כִּי
 אִם עַל-יְדֵי שֶׁעָבְרוּ עֲלֵיהֶם מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, צָרוֹת
 וְיִסּוּרִים, קְטָנוֹת וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׂפִיכוֹת
 דְּמִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, וְלֹא קָרְאוּ תִּגְרָה, אֶלֶּא אָמְרוּ
 תָּמִיד: "גַּם זֶה יֵעָבֵר", וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכוּ סוּף כָּל סוּף
 שֶׁעָבְרוּ מֵעֲלֵיהֶם כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, וְנִעְשׂוּ כְּלֵי
 לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶם, וְזָכוּ לְהַתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי
 יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁנִּעְשׂוּ מְרַכְבֵּה לְגַבֵּי גְלוּי אֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס דְּבוּרִים אֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְהוֹלֵךְ
 עִמָּהֶם וּמְחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ עִמָּהֶם, שָׂאֵז יֵעָבֵר אֶת זֶה
 הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְיִזְכָּה שֶׁיִּתְמַרְקוּ כָּל עֲוֹנוֹתָיו מִמֶּנּוּ,
 וְיִתְבַטְּלוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים וְהָעֲנָשִׁים הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים,
 וְיִזְכָּה לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, זִיו, חֵיּוֹת
 אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ; אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּכָא.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֹאֵה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרִי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוּ, תְּקַנּוּ, גָּלוּ וְצִוְהָ לְפָרְסְמוּ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹרֵר הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוּן
בוֹצִינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אָדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

הוֹבֵא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיר הַקְּדוֹשׁ יְבִנְאֵל תּוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הַרְיֵנִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמַי בְּאִמִּירַת הָעֶשְׂרֵה מְזֻמּוּרִים אֵלּוּ לְכֹל הַצְּדִיקִים
הָאֲמִתִּיִּים שְׁבֻדְרָנּוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם,
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָ, וּבַפֶּרֶט לְרַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ צְדִיק יְסוּד
עוֹלָם נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, רַבְּנֵי נַחְמָן בֶּן פִּיגָא, זְכוּתוֹ יִגָּן
עָלֵינוּ, שְׁגִלָּה תְּקוּן זֶה.

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נִרְעֶה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה
בְּזִמְרוֹת נִרְעֶה לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הַרְיֵנִי מְזֻמָּן אֶת פִּי לַהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאִי. לְשֵׁם יְחֻד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינָתָהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עָלַי יְדֵי הַהוּא טְמִיר
וּנְעֵלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז * מִכְּתָם לְדוֹד שְׁמִרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בָךְ: ב אֲמַרְתָּ
לַיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבָתִי בַל עָלִיךְ: ג לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ הַמָּהָ וְאֲדִירִי כָל חֶפְצֵי בָם: ד יָרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחֵר
מֵהָרוּ בַל אֲסִיף נִסְכֵיהֶם מִדָּם וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתָם
עַל שִׁפְתַי: ה יְהוָה מִנַּת חֲלָקִי וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי:
ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְנֻעַמִים אֶף נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי: ז אֲבָרְךָ
אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אֶף לִילוֹת יִסְרוּנֵי כְלִיוֹתַי: ח שְׁוִיתִי

יְהוָה לְגַגְדֵי תְמִיד כִּי מִימִינִי בֵּל אָמוּט: ^ט לֶכֶן שָׁמַח לְבִי
וַיִּגַּל כְּבוֹדֵי אֵף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֵּן לְבִטַח: ^י כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי
לְשֹׂאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת: ^{יא} תוֹדִיעֲנִי אֲרַח
חַיִּים שְׂבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֹצַח:

לב ^א לְדוֹד מְשָׁכִיל אֲשֶׁרִי נָשׁוּי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: ^ב
אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה:
^ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׂאֲגַתִּי כָּל הַיּוֹם: ^ד כִּי יוֹמָם
וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נִהַפֵּךְ לְשֹׁדֵי בְּחֹרְבַנִי קִיץ סִלָּה:
^ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי
פֶּשַׁעִי לִיְהוָה וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סִלָּה: ^ו עַל זֹאת
יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מִצָּא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
אֱלִיו לֹא יִגִּיעוּ: ^ז אַתָּה סִתַּר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִּלֵּט
תְּסוּבְּבֵנִי סִלָּה: ^ח אֲשַׁכֵּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זֶה תִּלְךָ אִיעֲצָה
עָלֶיךָ עֵינַי: ^ט אַל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרֵד אִין הִבִּין בְּמַתְג וְרִסָן
עָדִיו לְבָלוּם בֵּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: ^י רַבִּים מְכַאוֹבִים לְרַשָּׁע
וְהַבוֹטֵחַ בִּיהוָה חֲסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: ^{יא} שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא ^א לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: ^ב אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֶל דָּל
בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה: ^ג יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ
וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו: ^ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ
עַל עָרֶשׁ דָּוִי כָּל מְשֻׁכְּבוֹ הַפְּכֶת בְּחֲלָיו: ^ה אֲנִי אֲמַרְתִּי
יְהוָה חֲנַנִּי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ^ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ

1. אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיון בלקו"מ ח"א סי' ריג).

רַע לִי מְתֵי יָמוֹת וְאֶבֶד שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרְאוֹת שְׁוֹא
 יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אֹזֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי
 יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שְׂנְאֵי עָלַי יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ט דַּבֵּר בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי
 אֲשֶׁר בִּטְחַתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב: יא וְאַתָּה
 יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי
 חֲפִצָּתָּ בִּי כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבִי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת
 בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קֶרֶח: ב כְּאֵיל תִּעְרַג עַל
 אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֵיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה
 נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אֲבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים:
 ד הֵיטָה לִּי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם וְלֵילָה בְּאִמַר אֲלֵי כָּל
 הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה וְאֲשַׁכְּחֶה עָלַי נִפְשֵׁי
 כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדִידִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה
 הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה תִּשְׁתַּוְּחִי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי
 לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ז אֱלוֹהֵי עָלִי
 נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדָּן וְחַרְמוֹנִים
 מִהָר מִצְעֵר: ח תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל
 מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עָבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ
 וּבְלֵילָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סֹלְעֵי
 לְמָה שָׁכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֶלְךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרִצַּח
 בְּעִצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוּרֵי בְּאִמַרְם אֲלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ

אֱלֹהֶיךָ: ^{יב} מֵהַ תִּשְׁתַּחֲוֶי נַפְשִׁי וּמֵהַ תִּהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט א לְמִנְצַחַת אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשֶׁלַח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ^ג הַצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִמֶּתְקוֹמְמִי
תִּשְׁגְּבֵנִי: ^ג הַצִּילֵנִי מִפְּעֻלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:
^ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא
חֲטָאתִי יְהוֹה: ^ה בְּלִי עוֹן יְרוּצוֹן וַיְכַוְּנֵנו עוֹרָה לְקִרְאתִי
וּרְאָה: ^ו וְאַתָּה יְהוֹה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה
לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲזֵן כָּל בְּגַדֵי אֹן סֵלָה: ^ז יִשׁוּבוּ
לְעָרָב יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^ח הִנֵּה יִבְעֵוֹן בְּפִיהֶם
חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ^ט וְאַתָּה יְהוֹה תִּשְׁחַק
לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: ^י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים
מִשְׁגָּבִי: ^{יא} אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי:
^{יב} אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי הַנִּיעְמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ
מִגִּנְנוּ אֹדוֹנִי: ^{יג} חֲטָאת פִּימוּ דְבַר שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם
וּמֵאֲלֵה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: ^{יד} כָּלֵה בַחֲמָה כָּלֵה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: ^{טו} וַיִּשׁוּבוּ
לְעָרָב יִהְיוּ כְּכֶלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ^{טז} הֵמָּה יִנִּיעוּן לְאָכַל אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: ^{יז} וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ
כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: ^{יח} עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה
כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמִנְצַחַת עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ^ב קוֹלִי² אֵל אֱלֹהִים

2. באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י ו"ד מ"ם

וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי
 דְּרִשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחַזְתָּ שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַלִּילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח חֲסֵדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר:
 הַשְּׂכַח חֲנוּת אֵל אִם קָפִץ בְּאֶף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר
 חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמִין עֲלוּן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי יְהוָה כִּי
 אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּה וּבַעֲלִילוֹתַי
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכָה מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו
 אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֲזָף: טז גְּאֲלַת בְּזֵרוּעַ
 עַמָּךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: יז רְאוּף מִי אֱלֹהִים רְאוּף
 מִי יַחֲלִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מִי עֲבוֹת קוֹל נִתְנוּ
 שְׁחָקִים אֶף חֲצֻצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוּ
 בְּרָקִים תִּבַּל רְגָזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בְּיָם דְּרָכָה וּשְׂכִילָה
 בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתַיִךְ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲיַת כְּצֹאן עַמָּךְ בְּיַד
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מְעוֹן אַתָּה הֵייתָ
 לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרֵם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלִל אֶרֶץ וְתַבַּל
 וּמְעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: ג תֵּשֶׁב אֲנוּשׁ עַד דְּכָא וְתֹאמַר
 שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
 יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלִּילָה: ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיּוּ בְּבִקּוֹר כַּחֲצִיר

יחלף: ^ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: ^ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ^ח שטה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ^ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: ^י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: ^{יא} מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: ^{יב} למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: ^{יד} שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ^{טו} שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: ^{יז} ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו:

קה ^א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ^ב שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ^ג הטהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: ^ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: ^ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיו: ^ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ^ז הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: ^ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ^ט אשר כרת את אברהם ושבעתו לישחק: ^י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: ^{יא} לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: ^{יב} בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ^{יג} ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: ^{יד} לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: ^{טו} אל

תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ: ^{טז} וַיִּקְרָא רַעֲב עַל הָאָרֶץ
 כָּל מִטֵּה לֶחֶם שֹׁבֵר: ^{יז} שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף:
^{יח} עָנוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בְּרוּזֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: ^{יט} עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ
 אָמַרְתָּ יְהוָה צְרַפְתָּהּ: ^כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשַׁל עַמִּים
 וַיִּפְתַּחְהוּ: ^{כא} שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ: ^{כב} לְאַסֵּר
 שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקִנָיו יַחֲכֵם: ^{כג} וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב
 גַּר בְּאֶרֶץ חָם: ^{כד} וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו: ^{כה}
 הִפְךָ לִבָּם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדָּיו: ^{כו} שְׁלַח מֹשֶׁה עֶבְדוֹ
 אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: ^{כז} שָׁמוּ בָּם דְּבָרַי אֶתוֹתַי וּמִפְתֵּי
 בְּאֶרֶץ חָם: ^{כח} שְׁלַח חֲשָׁךְ וַיִּחַשְׁדוּ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: ^{כט} הִפְךָ
 אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיָּמַת אֶת דֹּגְתָם: ^ל שָׂרֵץ אֶרֶץ צְפַרְדְּעִים
 בְּחֹדְרֵי מַלְכִּיהֶם: ^{לא} אָמַר וַיָּבֹא עָרַב כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: ^{לב}
 נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם כְּרֹד אֵשׁ לְהַכּוֹת בְּאֶרֶץ חָם: ^{לג} וַיִּךְ גִּפְנִם וַתֵּאֱנַתְם
 וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: ^{לד} אָמַר וַיָּבֹא אֲרַבָּה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
^{לה} וַיֵּאֱכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ חָם וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: ^{לו} וַיִּךְ כָּל
 בְּכוֹר בְּאֶרֶץ חָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: ^{לז} וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וַזְהַב
 וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: ^{לח} שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחַדָּם
 עֲלֵיהֶם: ^{לט} פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: ^מ שָׂאֵל וַיָּבֹא
 שָׁלוֹ וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: ^{מא} פָּתַח צוּר וַיִּזּוּבוּ מֵיִם הִלְכוּ
 בְּצִיּוֹת נְהָר: ^{מב} כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבֹרָהֶם עֶבְדוֹ: ^{מג}
 וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: ^{מד} וַיִּתֵּן לָהֶם אֶרְצוֹת
 גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירְשׁוּ: ^{מה} בְּעֶבְרַת יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו
 יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו בְּזַכְרֵנו
 אַת צִיּוֹן: ב על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינּוּ כְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי שֵׁם
 שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִיחָה שִׁירוֹ לָנוּ
 מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נִשְׁיֵר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת נֶכֶר: ה אִם
 אֲשַׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֻכֵי אִם
 לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתִי:
 ז זָכַר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ
 עַד הַיְסוּד בָּהּ: ח בַּת בְּבַל הִשְׁדּוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁשְׁלָם לָךְ אֶת
 גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלַת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז וְנִפְצָן אֶת עַלְלִיךָ אֶל
 הַסַּלַּע:

קנ א הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֶזֶו: ב
 הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו הִלְלוּהוּ כְּרַב גְּדָלוֹ: ג הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַת
 שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וְכַנּוֹר: ד הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמְחוֹל
 הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: ה הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמֵעַ הִלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה הִלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיהוָה מֵעוֹזִם בַּעַת צָרָה: וַיַּעְזְרוּ יְהוָה
 וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוּ:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים' בואת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמידה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

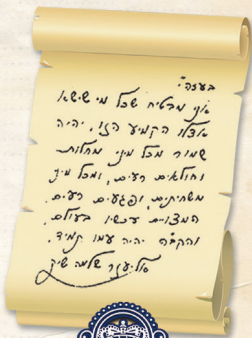
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקורי
זהרה
מזויפים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"

יראה ישועה

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666